

1. Zatouláš, zatouláš, kolikrát se zatouláš
kolikrát za sedum hor a sedum moří.
Zatouláš, zatouláš, do svých snů se zatouláš
třeba tam, kde sluncem rudý západ hoří.
Kytary hrají a holky co mají
jen orchidej vpletanou do vlasů
k tanci tě svádí ten rytmus, ten žár
až do rána zůstat by sis přál.
Zatouláš, zatouláš, kolikrát se zatouláš
někam dál za sedum hor a sedum moří.
2. Vzpomínáš, vzpomínáš, na pár čupků blondatých
na pár pih a na pár dlaní, co hřejí.
Vzpomínáš, vzpomínáš, na ústa rozesmátý
a na pár slz, co pod víčky se chvějí.
Chvilí se hádá a hned tě zas svádí,
když do trávy se vedle posadí,
že není tak jistá, jak zkouší to hrát
ruměncem ve tvářích prozradí.
Vzpomínáš, vzpomínáš, na svou lásku vzpomínáš,
na pár slov, co léty pořád stejně znějí.
3. Zatouláš se, zatouláš, mezi kluky střapatý,
co každěj tejděn na vandru se mají.
Zatouláš se, zatouláš, na svý místo posvátný,
kde se starý songy pořád ještě hrají.
Nic na tom není, že tvář vrásky mění
a kulatější je teď každěj z nás
volání dalek už zůstane v nás
na tom nic nezmění ani čas.
Zatouláš, zatouláš, do svých snů se zatouláš
do písni, které kamaradstvím znějí.